

РЕШЕНИЕ

№ 25218

гр. София, 24.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в
публично заседание на 25.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **4662** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.128а, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искова молба от И. П. А., подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. К. М., с която се иска на основание чл.128а от АПК да бъде обявено за нищожно решение № 247/10.06.2022г. по адм. дело № 84/2022г. по описа на Административен съд - Стара Загора, поправено с решение № 249/13.06.2022г. по същото дело. Нищожност се търси само по отношение на частта от решението, с която е отхвърлена като неоснователна жалбата на ищеца против решение № 9/18.01.2022г. на директора на ТД на НАП – П., в частта му, с която са отхвърлени жалби с рег. № 94-00-4206/16.06.2022г. и рег. № 94-00-174/11.01.2022 г. срещу Разпореждания за присъединяване № С170024-105-0239918/28.09.2017г. и № С180024-105-0201424/09.07.2018г., и срещу посочените на стр. 9 и стр.10 от решението разпореждания за разпределение на суми по т.3-23.

Ищецът твърди, че по негова искова молба пред Административен съд – Пловдив (АС – Пловдив) е образувано адм. дело № 1833/2021 г. срещу НАП за обезщетения за нанесени имуществени и неимуществени вреди, решението по което е отменено с решение № 9498/19.08.2024 г. по адм. дело № 8135/2023 г. на Върховния административен съд (ВАС). Делото е върнато за ново разглеждане, по което е образувано адм. дело № 1858/2024 г. по описа на АС – Пловдив. В производството по адм. дело № 1833/2021 г. на АС - Пловдив Антоу поискал допълване и изменение по реда на чл.250, ал.1 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК на постановеното по делото решение № 797/27.04.2023 г. относно законосъобразността на конкретни административни актове: разпореждания за разпределение на суми, издадени от публичния изпълнител по

образуваното срещу него изпълнително дело и обявяване на същите за нищожни. Това искане е оставено без разглеждане с определение № 1860/02.08.2023 г. по адм. дело № 1833/2021 г. С решение № 9498/19.08.2024 г. по адм. дело № 8135/2023 г. определение № 1860/02.08.2023 г. в тази му част е оставено в сила с мотивите, че: „... Съдът законосъобразно приел, че е предвиден специален ред за обжалването на актове и действия на публичните изпълнители. Посочените от ищеца разпореждания са били предмет на административен и съдебен контрол и са били потвърдени, а извършената в тези производства проверка за законосъобразност обхваща и проверката за тяхната валидност. Като е оставил без разглеждане искането на ищеца за постановяване на допълнително решение в тази част, административният съд е постановил правилно определение, което следва да се остави в сила.”.

С това ищецът счита за очевидно, че решение № 247/10.06.2022 г. по адм. дело № 84/2022 г. по описа на АС - Стара Загора, поправено с решение № 249/13.06.2022 г. по същото дело в посочената му част, представлявало пречка за постановяване на справедливо съдебно решение по делото за имуществени и неимуществени вреди, поради което за него бил налице интерес да иска постановяването на нищожност на съдебния акт. Този съдебен акт бил окончателен и не подлежал на касационен контрол, поради което на същият не била извършвана служебна проверка за валидност, с което искът по чл.128а от АПК бил допустим.

Посочва се, че с исковата молба не се цели пререшаване на вече решен по същество съдебен спор, а се искало обявяване нищожността на съдебния акт в конкретизираната му част, тъй като същият се характеризирал с особено тежки пороци, свързани с формиране волята на съдебния състав, водещи до нищожност на постановения съдебен акт: постигане на напълно погрешни правни изводи в нарушение на императивни материалноправни норми - чл.267, ал.3 от ДОПК; прилагане на несъществуващи правни норми; прилагане на закона в неговия обратен, противоположен смисъл; явна необоснованост на фактическите констатации, поради грубо нарушаване на правилата на формалната логика; нарушения на основополагащи принципи на съдопроизводството; без да се вземат предвид всички доказателства във връзка с доводите на страната и без да се направят собствени правни изводи от страна на съдебния състав по възраженията, имащи значение за решението по делото; без да се извърши анализ по всички въпроси, посочени в задължителните предписания за изпълнение към ответника в предходен съдебен акт - решение № 475/17.12.2021 г. по адм.дело № 531/2021 г. по описа на АС - Стара Загора; при явен отказ от правосъдие, изразяващ се в непредприемане на никакви правни действия от страна на съдебните състави на АС - Стара Загора след като същите били сезирани за извършени незаконосъобразни действия от страна на публичния изпълнител, представляващи административни нарушения, подкрепени с неоспорими писмени доказателства за това и имащи пряко отношение по съществото на спора; при достатъчно съществено нарушаване правото на ЕС - нарушени съюзни норми, предоставящи права на засегнатите лица (ищецът и непълнолетния му тогава син, на който първият бил осъден със съдебно решение да изплаща издръжка чрез неговата майка и законен представител). При постановяването на съдебния акт грубо били нарушени основни правни принципи и правила, заложи в гражданското съдопроизводство.

С тези доводи ищецът твърди, че решение № 247/10.06.2022 г. поправено с решение № 249/13.06.2022 г. по адм. дело № 84/2022 г по описа на АС – Стара Загора в посочената му част представлява нищожен съдебен акт.

Ответникът – директорът на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – [населено място], представляван от юрк. Е., моли исковата молба да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана. Позовава се на това, че не са налице предпоставките на чл.239 от АПК, поради което не следвало да се обявява нищожността на влязъл в сила съдебен акт.

Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното от насрещната страна адвокатско възнаграждение.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

С решението, обявяването на частична нищожност по отношение на което се иска по жалба на И. П. А. е отменено решение № 9/18.01.2022г. на директора на ТД на НАП П., в частта, с която се отхвърлят жалба рег. № 94-00-4206/16.06.2021г. и жалба вх. № 94-00-174/11.01.2022г., в частта, с която същите са оставени без уважение досежно Протокол за опис на недвижим имот №С180024-028-0000979/18.05.2018г., Протокол за избор на оценител № С190024-158-0000127/29.03.2019г., Постановление за назначаване на оценител № С190024-086-000157/30.04.2019г., ПНОМ № С200024-022-0030268/27.05.2020г., ПНОМ № С200024-022-0030115/27.05.2020г., ПНОМ № С200024-022-0084521/25.11.2020г., Протокол за опис на недвижим имот № С210024-026-0008563/25.02.2021г. и вместо него е постановена отмяна като незаконосъобразни на Протокол за опис на недвижим имот №С180024-028-0000979/18.05.2018г., Протокол за избор на оценител № С190024-158-0000127/29.03.2019г., Постановление за назначаване на оценител № С190024-086-000157/30.04.2019г., ПНОМ № С200024-022-0030268/27.05.2020г., ПНОМ № С200024-022-0030115/27.05.2020г., ПНОМ № С200024-022-0084521/25.11.2020г., Протокол за опис на недвижим имот № С210024-026-0008563/25.02.2021 г. Със същото решение като неоснователна е отхвърлена жалбата на И. П. А. срещу решение № 9/18.01.2022г., в частта, с която се отхвърлят жалба рег. № 94-00-4206/16.06.2021г. и жалба вх. № 94-00-174/11.01.2022г., в частта, с която същите са оставени без уважение по отношение на Разпореждания за присъединяване № С170024-105-0239918/28.09.2017г. и № С180024-105-0201424/09.07.2018г., и по отношение на посочените на стр.9 и стр.10 от решението разпореждания за разпределение на суми по т.3-23.

Както вече беше посочено, искът е за обявяване на нищожността на решението само в отхвърлителната му част.

При тези данни от правна страна съдът намира, че е сезиран с допустим установителен иск с предмет обявяване на нищожност на съдебен акт, постановен от Административен съд – Стара Загора. Съгласно разпоредбата на чл.128, ал.1, т.8 от АПК, на административните съдилища са подведомствени всички дела по искания за обявяване на нищожност, обезсилване или отмяна на решения, постановени от административните съдилища.

Искът е предявен от лице с правен интерес от завеждането му – страна в производството по адм. дело № 84/2022 г., по което е постановено съдебното решение, чиято частична нищожност се претендира. Съдебната практика приема, че искът за обявяване на нищожност на съдебен акт е допустим, когато този акт не е бил предмет на касационна проверка. В случая се касае за окончателно съдебно решение, постановено в производство по реда на чл.268 от ДОПК. По изложените съображения искът е допустим.

Разгледан по същество, искът е неоснователен. Законът не дава дефиниция на нищожните съдебни решения. В правната теория и съдебната практика се приема, че нищожността на съдебните решения е резултат от наличието на изключително тежки пороци във връзка с формиране на волята на съдебния орган при постановяването им. Касае се за недостатъци, свързани с функционирането на съда, с надлежното сформирание на състава му, с изключителното му овластяване да разрешава съдебни спорове, с формата на съдебния акт или с абсолютната невъзможност да бъде разбрана изразената воля. Нищожно съдебно решение ще е налице в случаите, когато решението е постановено от незаконен състав; еднолично от съдия, вместо от съдебен състав, когато това е предвидено; само от съдебни заседатели или с участие на лице, което не е било избрано за съдебен заседател; устното или неподписано решение, когато се дължи

на отказ, а не на пропуск за подписването му; изразяващо волята на съда по начин, който не позволява да се изведе, макар и чрез тълкуване нейното съдържание. Следователно, „за да бъде обявено едно съдебно решение за нищожно е необходимо наличието на изключително тежък порок, засягащ компетентността на съда, изразената в решението воля или много тежък порок във формата на решението“ (решение № 2852 от 27.02.2012 г. по адм. дело № 7813 от 2011 г. на ВАС, VII отд.).

В процесния случай решението, чиято нищожност се претендира, е постановено от законен състав в рамките на правораздавателната власт на АС – Стара Загора. Изготвено е в писмена форма, с всички необходими реквизити и е подписано от съдията. Волята на съда е ясна и е недвусмислено изразена. Не се установява невъзможност да бъде разбрана волята на съда.

С оглед спецификата на производството по чл.128а от АПК, неотнормирани към валидността на процесния съдебен акт са доводите изложени в исковата молба за наличието на особено съществен порок в атакувания съдебен акт, изразяващ с в напълно неясна и абсолютно неразбираема воля на съда, изразена в мотивите, която не може да бъде преодоляна по пътя на тълкуването. В случая с исковата молба се изтъкват доводи, които са по съществото на спора и касаят неговата правилност, с което се цели преразглеждане на влязло в сила съдебно решение. Всъщност в исковата молба са смесени правни институти и понятия, които могат да бъдат предмет на различни производства и не могат да бъдат разрешени в рамките на настоящия правен спор. От една страна в настоящата искова молба са изложени твърдения за причинени на ищеца имуществени и неимуществени вреди, чието обезщетение се търси, говори се за неизпълнение на влезли в сила административни актове, за ангажиране на административнонаказателна отговорност на ответника и длъжностни лица към него, за вреди от нарушено право на ЕС и др. В същото време не са изложени конкретни доводи, касаещи пороци, които да са от естество да направят съдебния акт невалиден, съответно да се обяви неговата нищожност.

По изложените съображения искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд-София град, 30-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ исковата молба на И. П. А., с която се иска на основание чл.128а от АПК да бъде обявено за нищожно решение № 247/10.06.2022г., поправено с решение № 249/13.06.2022 г. по адм. дело № 84/2022 г. на Административен съд - Стара Загора, в частта, с която е отхвърлена като неоснователна жалбата на ищеца срещу решение № 9/18.01.2022г. на директора на ТД на НАП – П. в частта, с която се отхвърлят жалби с рег. № 94-00-4206/16.06.2022г. и рег. № 94-00-174/11.01.2022г.

ОСЪЖДА И. П. А. да заплати на ТД на НАП - П. сумата от 100 (сто) лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: